

стазів після радіойодотерапії, але через значні коливання індивідуальних значень статистично значущих відмінностей не встановлено.

Концентрація прозапальних цитокінів у периферичній крові в хворих на рак щитоподібної залози значно вища за норму. Вміст ІЛ-1 β в пацієнтів 1-ї і 2-ї груп перевищував контрольні показники відповідно у 2 і 3 рази, при цьому вміст ІЛ-1 β у хворих із віддаленими метастазами був на 65 % більший за показники хворих 1-ї групи ($P < 0,001$), що може свідчити про певну кореляцію рівня інтерлейкіну та поширеності пухлинного процесу. Рівень інтелейкіну-6 в обох групах хворих був у 5 разів ($P < 0,001$) вищий за норму. Проведення радіойодотерапії спричинило подальше зростання продукції прозапальних цитокінів. У хворих 1-ї групи визначалися фазові коливання показника: деяке зниження безпосередньо після РЙТ (на 6-й день) та підвищення у 2,5 раза через 1 міс. У групі хворих з віддаленими метастазами фаза зниження була відсутня.

Висновки. Встановлено, що вже на 6-ту добу після введення радіойоду в лікувальних дозах спостерігаються значимі зміни стану імунної системи в хворих на рак щитоподібної залози. У хворих із метастазами в легені ступінь імунологічних порушень суттєво більший.

УДК 616.33/35-006:612.112.94

Запольская Е.Б.

Областной медицинский онкологический диспансер, г. Черновцы

ИММУНОТЕРАПИЯ В ОНКОЛОГИИ

Концепция современного лечения рака состоит, по существу, в том, чтобы вырезать, сжечь или отравить раковые клетки, сохраняя здоровые клетки организма. Хирургия, химиотерапия и радиация пока являются общепринятыми методами борьбы с раком, но в большинстве стран мира к этим стандартным методам добавляется еще поддержка иммунной системы организма. Иммуноterapia — одна из самых перспективных областей в онкологии.

Цель работы — проанализировать основные методы иммунотерапии в онкологии.

Активная иммуноterapia делится на неспецифическую (использование различных модификаторов биологических реакций: цитокины, БЦЖ, тималин, эрбисол, полиоксидоний, протефлазид и др.) и специфическую — вакциноterapia на основе: опухолевых клеток; опухолевых Аг; пептидов, полученных из опухолевых Аг; ДК, нагруженных опухолевым Аг, и др.

Пассивная иммуноterapia — воздействие на организм антителами, нарушающими «жизнь» опухоли. К этой группе относят такие препараты, как cetuximab (Erbix), trastuzumab (Herceptin/Герцептин) и bevacizumab (Avastin). Cetuximab и trastuzumab блокируют рецепторы эпидермального фактора роста (HER-1 и HER-2) на опухолевых клетках, а bevacizumab нарушает рост сосудов в опухоли.

Цитокиноterapia. До наступления эры таргетной (молекулярно направленной) терапии интерфероны являлись, например, единственным более-менее эффективным способом лечения метастатического рака почки и по сей день применяются как единственный клинически доказанный метод адьювантной терапии меланомы высокого риска.

Крупнейший класс противораковых препаратов, используемых в современном мире, — иммуномодуляторы типа полисахаридов. Их назначение — стимулирование иммунной системы путем связывания с поверхностными рецепторами различных иммунных клеток и их активации.

Вакциноterapia. Это перспективное направление, но пока еще экспериментальный метод все по той же причине — нет постоянного противоопухолевого ответа у большинства больных, и сам метод слишком сложен и недостаточно эффективен, чтобы внедрять его в широкую практику.

Моноклональные антитела. Метод основан на возможности с помощью генной инженерии получать специальные молекулярные комплексы — антитела к каким-то конкретным молекулам на поверхности клетки.

На сегодняшний день синтезировано уже много моноклональных антител к самым разным рецепторам, и эти антитела в виде коммерческих препаратов активно используются в онкологии. Среди них — Мабтера, Авастин, Герцептин.

Выводы. Иммуноterapia является эффективным и перспективным направлением современной терапии опухолей.

УДК 612.017.1:616.441-006.6:(546.15:615.849.2)

Захарченко Т.Ф., Замотаева Г.А.

ДУ «Институт эндокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України», м. Київ

ВИЗНАЧЕННЯ РАДІОЧУТЛИВОСТІ ДО ЙОДУ-131 ФУНКЦІЙ НК-КЛІТИН У ХВОРИХ НА ТИРЕОЇДНИЙ РАК ЗАЛЕЖНО ВІД ВІКУ ТА НАЯВНОСТІ ВІДДАЛЕНИХ МЕТАСТАЗІВ

Відомо, що наявність віддалених, зокрема легеневих, метастазів погіршує загальний позитивний прогноз у хворих на диференційований рак щитоподібної залози (ДРЩЗ). Пацієнти з виявленими на момент обстеження віддаленими метастазами віднесені до групи високого ризику смертності від рецидиву та метастазування. Радіойодтерапію (РЙТ) в дітей та дорослих застосовують для абляції (деструкції) залишків тканини щитоподібної залози та виявлення й лікування регіонарних та віддалених метастазів ДРЩЗ. Вважають, що тиреоїдна тканина дитячого організму чутливіша до опромінення, ніж дорослого, що пов'язано з проліферативною активністю тироцитів. Лімфоїдна система є надзвичайно радіочутливою, що обумовлено насамперед вразливістю клітин в інтерфазі мітотичного поділу.